

Els (97) is trots: na drie maanden al expositie van haar schilderijen in haar huis voor ouderen

René Cazander, AD Woerden, 08-11-21

De 97-jarige Els Sillevius samen met haar dochter Ceciel en een aquarel van haar favoriete vogel: de ijsvogel. © Rianne den Balvert

Els Sillevius woont nog maar drie maanden in een kleinschalige woonvoorziening voor ouderen met dementie in Kamerik en ze heeft er nu al haar eigen expositie. Trots dat ze is!

Voor directeur Carlie Geerts van Klein Houtdijk was het snel duidelijk. Hij was zo onder de indruk van de schilderijen van de hoogbejaarde Sillevius, dat hij het verzoek om een expositie van haar werken in zijn huis niet kon weigeren.

„Toen ik voor het eerst bij Els op bezoek was, had ze het alleen maar over haar schilderijen. Toen haar dochter vroeg of haar moeder mocht exposeren, was ik het daar meteen mee eens. Natuurlijk, als het kan graag. Wij proberen zoveel mogelijk aan te sluiten bij de belevingswereld van onze bewoners. En als je dan ziet wat ze schildert. Daar word je alleen maar gelukkig van,“ zegt Geerts enthousiast.

IJsvogel

De aquarellen ontroeren ook nog steeds de 97-jarige, inmiddels voormalige, schilderes. Want als Silleviss samen met dochter Ceciel (64) en de verslaggever van deze krant woensdagmiddag haar expositie bekijkt, straalt ze. Ze blijft van elk werk dat ze heeft gemaakt, intens genieten. Achter elk schilderij schuilt wel een verhaal, weet haar dochter. De meeste kan de maakster, gezien haar gezondheid, helaas niet meer navertellen.

*“In de winter kon ze die soms dagelijks zien vanuit haar raam.
Ze belde mij dan op en zei: daar zit hij weer, de blauwe flits.”*

- dochter Ceciel

De expositie in de hal van de opvang voor ouderen met dementie in Kamerik begint met een aquarel van de favoriete vogel van Silleviss: de ijsvogel. Silleviss en haar in 2004 overleden echtgenoot Henk, met wie ze haar hele leven samen is geweest, woonden op een ark in Loenen aan de Vecht, vertelt dochter Ceciel. „In de winter kon ze die soms dagelijks zien vanuit haar raam. Ze belde mij dan op en zei: daar zit hij weer, de blauwe flits.”

Kijken en luisteren

De 97-jarige bewoonster van Klein Houtdijk schilderde de afgelopen jaren veel vogels, huizen, stillevenen en landschappen. Samen met haar Henk, die vogelaar was, ging ze vaak de natuur in. Genieten van de vogels. Daar deed ze veel inspiratie op voor haar aquarellen. „Henk zei altijd tegen mij: je moet alleen maar kijken en luisteren. Niet lopen kletsen.”

Maar ook tijdens reizen naar het buitenland deed ze beelden op, die ze later weer op het doek vastlegde. Dat ze echt talent heeft, was voor haar twee dochters en zoon wel een verrassing. Hoeveel werken ze gemaakt heeft, weet ze niet precies. Is nooit bijgehouden. Een deel van haar schilderijen was al eerder te zien op tentoonstellingen in onder meer haar voormalige woonplaats Loenen en in Soest.

*“Mijn moeder voelde zich geen kunstenaar.
Ze wilde de ontroering van wat ze ziet delen met een ander.”*

- dochter Ceciel

Schooltandarts

De bewoonster van Klein Houtdijk, geboren in Indonesië, studeerde tandheelkunde en was hierna 25 jaar schooltandarts. Met een bus ging ze langs scholen in onder meer Vinkeveen en Mijdrecht om de gebitten van de leerlingen te controleren en, indien nodig, te herstellen. Dit werk heeft ze altijd met veel plezier gedaan, vertelt ze. Pas begin jaren 80 is ze gaan schilderen. Spontaan. „Op een tafel lagen champignons. Die ben ik toen gaan tekenen.”
Dochter Ceciel: „Mijn moeder voelde zich geen kunstenaar. Ze wilde de ontroering van wat ze ziet delen met een ander. De liefde voor haar onderwerpen is voelbaar. Of dit nu een verweerde boerderij is, een dood muisje, een bloem of een slapende hond.”

Meer informatie over de werken en de expositie van de 97-jarige Els Silleviss is te vinden op <https://www.aacee.nl/sillevissen/>